గీతాజ్యోతి శ్లోక మాలిక (తెలుగు గీతలు)
17-24 శ్లోకాలు
కీ| శే| శ్రీమాన్ అద్దంకి శ్రీరంగాచార్యులు గారు
వ్రాసిన "తెలుగు గీతలు" నుంచి
****

మొతాదుకు మించనివన్ని మంచివే అవుతాయి.

6.17 (17)

యుక్తాహార విహారస్య యుక్త చేష్టస్య కర్మసు
యుక్త స్వప్నావబోధస్య యోగోభవతి దుఃఖహా||

తిండిలో నాటపాటల తీరులందు
నిద్రలో గర్మలందున నియతి గలిగి
మితము గమనింప నతనికి మేలు కలుగు
శోక ముడుగును ఆతడు సుఖము నొందు.

మనోనిగ్రహానికి మేలైన సాధన.

6.26 (18)

యతో యతో నిశ్చరతి మనశ్చంచల మస్థిరమ్
తత స్తతో నియమ్యైతత్ ఆత్మన్యేవ వశం నయేత్ ||

ప్రక్కదారులెన్నొ మనసు పట్టుచుండ
కళ్ళెములు లాగి దానిని గట్టవలెను
ఎన్ని మారులు చెదురునో అన్నిమార్లు
అదుపు జేసి తిరిగి చేర్చు మాత్మలోన.

సమతాభావానికి సరియైన నిర్వచనం.

6.32(19)

ఆత్మౌపమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి యోఽర్జున |
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స యోగీ పరమో మతః ||

ఆత్మలందున గల తత్వ మంత యొకటి
యనుచు భావించి చరియుంచు నతనికి తన,
తదితరుల కష్టసుఖములు తగులవయ్యి
అతడు యోగపరాకాష్ఠ నందుకొనును.

బలహీనతలను బాగుచేస్తాడు-
బంగారు జీవితాన్నందిస్తాడు.

6.41 (20)
ప్రాప్య పుణ్యకృతాన్ లోకాన్ ఉషిత్వా శాశ్వతీ స్సమాః |
శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగభ్రష్టో భిజాయతే ||

పెక్కు కాలము పరములో పెద్దగాను
సర్వసుఖములు బొందుచు స్వర్గమందు
పతనమైనట్టి యోగులు గతము వీడి
గొప్పవారల యిండ్లలో దప్పకుండ
శుచిగలట్టి గృహమ్ముల సూటిగాను
పుట్టుచుందురు పూజ్యులై తుట్టతుదకు.

మాయదారి ప్రకృతి ముడిని
మాధవుడొక్కడే విప్ప గలడు.

7.14 (21)
దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా|
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరంతితే ||

త్రిగుణములవల్ల నేర్పడు దివ్య మాయ
దాని భేధించ నేరికి తరము కాదు
ఎవరు నన్నాశ్రయింతురో యెల్లవేళ
వారె దాని దాటగలరు పార్ధవినుమ.

కావలసినవన్ని కోరుకో- తగినవన్నీ అందిస్తా!.

7.16 (22)
చతుర్విధా భజంతే మాం జనా స్సుకృతినోఽ ర్జున|
ఆర్తో జిజ్ఞాసు రర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ! ||

ధర్మమార్గమున చరించు ధర్మవిదులు
నాల్గురీతులు గొలుతురు నన్నువారు
కష్టమందున జిజ్ఞాస తృష్ణతోడ

అర్ధమాసించి మరి జ్ఞానులైన వారు.

మరుజన్మలు లేకుండ చేయగలవాడు మాధవుడొక్కడే.

8.23 (23)

మాముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయ మశాశ్వతమ్ |
నాప్నువంతి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః ||

నన్ను జేరు మహాత్ములు నన్ను వదలి
తిరిగిరా రిహమునకును పరము వీడి
నిత్యమునుగాని యీ దుఃఖ నిలయమందు
జననమందురు వారు లీ జగతిలోన.

పక్షపాత రహితుడు పరమాత్మ-
పాదదాసుల పాలిట పర్యంకము.

9.29 (24)

సమోహం సర్వ భూతేషు న మేద్వే ష్యో స్తి న ప్రియః |
యే భజంతి తు మాం భక్త్యా మయితే తేషు చాప్యహమ్ ||

సర్వభూతములకు నేను సముడనగుదు
బక్షపాతము లేకనే బరగుచుందు,
లేరు ప్రియులప్రియులు నాకు పేరు పేరు
నన్ను భజియుంచు వారిలో నేనుగలను
వారునాలోన తిరము నివాస ముంద్రు.

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.
30 వ సెప్టెంబర్ 2005.